

عنوان مقاله:

نقش پیش بینی کنندگی احساس گناه، شرم و شفقت خود در خود بخشی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش های نوین ایران و جهان در روانشناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمود جاجرمی - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد

مصطفی دریادار - دانشجوی دکتری روانشناسی عمومی

سمیرا غضنفریان پور - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از پژوهش حاضر تعیین نقش احساس گناه، شرم و شفقت خود در پیش بینی خود بخشی بود. روش بررسی: روش تحقیق توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش را کلیه ی کارکنان اداری منطقه ی چهار آموزش و پرورش شهر مشهد تشکیل دادند؛ جامعه ی آماری تحقیق 491 نفر بودند که با توجه به جدول تعیین حجم نمونه مورگان 212 نفر از طریق روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای نسبتی که تعداد 146 نفر مرد و تعداد 66 نفر زن بودند، انتخاب شدند. برای جمع آوری اطلاعات از سه پرسشنامه ی، خرده مقیاس مستعد بودن به صفت شرم و خرده مقیاس مستعد بودن به صفت گناه پرسشنامه مقیاس عاطفه، مقیاس ارزیابی گرایش به بخشش (HFS) و مقیاس خود شفقت ورزی (SCS) استفاده شد. داده ها به وسیله نرم افزار آماری SPSS نسخه 22 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: یافته های تحقیق نشان داد که احساس شرم پیش بینی کننده ی منفی خود بخشی و شفقت خود به صورت مثبت پیش بینی کننده ی خود بخشی است و احساس گناه رابطه ی معناداری با خود بخشی ندارد

کلمات کلیدی:

گناه، شرم، شفقت خود، خود بخشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/693044>

